

עמ"ת 47536/05/22 - חיים ליאל עמר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 47536-05-22 עמר נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 152349/2022

כבוד השופט אריאל חזק	בפני
חיים ליאל עמר ע"י ב"כ עוה"ד ניר פוגל	עורר
מדינת ישראל	נגד
	משיבה

החלטה

מדובר בערר על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט יניב בן הרוש), בתיק מ"ת 13607-04-22, מיום 24.4.22, במסגרתה שוחרר העורר ממעצרו, בין היתר, בתנאי מעצר בית מלא והפקדת ערבויות.

נגד העורר ושני נאשמים נוספים הוגש כתב אישום המייחס להם **ביצוע עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בצוותא והסתייעות ברכב לעבור עבירה בצוותא**. בכתב האישום תואר בין היתר, כי בתאריך 21.3.22 החזיקו הנאשמים בצוותא חדא בסמים כמפורט להלן: מתחת לכיסא הנוסע הקדמי, סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 1061.28 גרם נטו מחולק ל-11 פלטות נפרדות. וכן בתא משענת היד שבין שני המושבים הקדמיים, החזיקו בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 9.13 גרם נטו.

בהודעת הערר ובדין מיום 2.6.22 טען ב"כ העורר כי שגה בימ"ש קמא עת הורה על שחרורו של העורר בתנאי מעצר בית מלא.

ב"כ העורר טען כי שגה בימ"ש קמא בקביעתו שקיימת ראיות לכאורה שנמצאה בהן חולשה. לטענת הסנגור אין כלל ראיות לכאורה נגד העורר.

הסנגור טען כי בתיק ה"עיקרי" היתה הסכמה בינו לבין המאשימה לעונש שיהיה שווה לימי מעצרו של העורר אולם בשל אי נכונות המאשימה לבצע הפרדה בינו לבין המעורבים האחרים טרם הסתיים התיק. ב"כ העורר ביקש להקל בתנאי השחרור כך שהעורר ישהה אך במעצר בית לילי.

מנגד, ביקש ב"כ המשיבה להורות על דחיית הערר.

ב"כ המשיבה טען כי בימ"ש קמא קבע שקיימות ראיות לכאורה, וציין שיש חולשה בראיות היות ולגבי העורר אין

אינדיקציה שקושרת אותו לסמים מלבד העובדה שהוא ישב ברכב.

לטענת ב"כ המשיבה ביהמ"ש קמא ציין בנוגע לעורר שהוא סירב למסור את מס' הנייד.

לדברי ב"כ המשיבה הנאשם 1 נעצר עד תום ההליכים, וביחס לנאשם 2, הורה בימ"ש קמא על קבלת תסקיר מעצר.

ב"כ המשיבה טען כי במקרה זה אין מקום שהמדינה תנהל תיקים והסדרים בנפרד כשמדובר במספר נאשמים.

דין והכרעה -

ראיות לכאורה -

בענייננו מדובר בעורר אשר נתפס ברכב ביחד עם שניים אחרים, כאשר ברכב נמצאו הסמים כפי שפורט בכתב האישום.

בהחלטת בימ"ש קמא צוין כי העורר סירב למסור לשוטרים את מספר הטלפון של נאשם 2, וסירב למסור לשוטרים את קוד הטלפון שלו ואף את מספר הטלפון שלו. העורר שמר במהלך חקירתו על זכות השתיקה, ובבחינת עוצמת עילת המעצר, לאור עוצמת הראיות, נקבע כי העורר מצוי במעטפת החיצונית של ההחזקה המשותפת בסמים, מהבחינה הזו שהוא לא הודה בהחזקת הסם, העורר אינו הבעלים של הרכב בו נתפסו הסמים ומיקומו ברכב היה במושב האחורי ולא במושה הנוסע הקדמי שמתחתיו נמצאו הסמים.

עוד צוין כי העורר לא התבטא באופן מפליל בשיחה המבוקרת כפי שעשו הנאשמים האחרים.

לאור זאת, קבע בצדק בימ"ש קמא כי בעניינו של העורר בכל הנוגע לעבירה של החזקת סמים מסוכנים, קיימות ראיות לכאורה, אך עם חולשה מסויימת.

לכך יש להוסיף את העובדה כי נאשם 1, הודה בעבירה של החזקת הסמים אשר נתפסו תחת המושב בו הוא ישב ברכב. עובדה זו אין בה כדי לגרוע לחלוטין ממעורבותו של העורר, באופן זה שלא יהיה ניתן לייחס לו כלל ראיות לכאורה אף ברמה הנמוכה ביותר ביחס לעבירת החזקת הסמים. יחד עם זאת יש לציין כי הראיות לכאורה שכן עומדות כנגד העורר הן ראיות ברף הנמוך.

מסוכנות ועילת מעצר

מדובר בעורר צעיר כבן 22, נעדר עבר פלילי, אשר מואשם בהחזקת סם מסוג קנבוס במשקל של ק"ג לערך אך הראיות כנגדו הינן ברף נמוך.

בנסיבות האמורות, לאור גילו של העורר והיותו חסר עבר פלילי, ולאור הראיות ברף הנמוך העומדות כנגד העורר, לא

יהיה מקום להנתיר העורר בחלופ מעצר בית מלא ולפיכך מצאתי כי יהיה נכון להורות על צמצום המגבלות שהוטלו עליו במסגרת חלופת המעצר, ולקבוע כי העורר ישהה בתנאי החלופה כפי שנקבע בהחלטת בימ"ש קמא מיום 24.4.22, אך בתנאי מעצר בית לילי בין השעות 21.00-07.00.

למען הסר ספק, יתר הקביעות בהחלטת בימ"ש קמא מיום 24.4.22, בכל הנוגע לעורר, יותרו על כנן.

המזכירות תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ט"ו סיוון תשפ"ב, 14 יוני 2022, בהעדר הצדדים.